

We własnym cieniu

Chylisz się ku upadkowi niczym wyeksploatowane słońce
Co schodzi ze wzgórza za dom za rzekę aby
W jakichś zakątkach czy też odmętach się zapodziać

A przecież jeszcze nie tak dawno zakasywałeś rękawy
I faszynowałeś osuwiska będąc przekonany że nic nie jest
W stanie wyprowadzić ciebie na życia manowce lecz

Świat nie byłby sobą gdyby wciąż nie stawał na głowie
Dlatego więc inne progi inne brzegi rzuca ci pod nogi
Inne też okiennice horyzontów swą energią roztacza

Jak słońce w którego ciągłej regeneracji niejeden zachód
I wschód niejeden zasadza się balastem neuronów na karku cóż
Z tego że stronami chyli się ku upadkowi skoro nawet

Przycupnięte stronami przyświeca skrywanej choćby myśli

18 czerwca 2010

Możliwe

Możliwe że gdzieś istnieje niebo i
W niebie tym życie wiecznie trwa więc
Większość ludzi chce tam pójść czasami
Nawet za wszelką cenę
Za cenę eutanazji
Też

14 maja 2008

Jaz

W poprzek rzeki
Jaz

Jakby rzeźbił to co płynne
Jakby płynne chciał przechować
W niestałym

Wszak spiętrza nie podział
Lecz upust wód

4 marca 2010

Wiadomo że prawda

Wiadomo że prawda
W zależności od interpretacji
Bywa po każdej ze stron nie przyklaskuj
Więc żadnej tym bardziej zbyt pochopnie chociażby
Nawet przemawiała przez ciebie tak zwana bezstronność
Dowolnie bowiem pojmowana okazuje się nieraz
Być połowiczną nijaka też mi to satysfakcja
Kiedy ujawniona przejawia
Więcej niegodziwości
Aniżeli bicia się
W pierś

listopad 2009

Usynowienia

Mój syn-nie-syn
Wyrzeka się ojca
Ale jakoś tak
Nie do końca
Od serca

W rubryce
Imię ojca nadal
Bowiem wpisuje:
Mieczysław

Podobnie ja wpisuję
Imię swego ojca:
Tadeusz

Wygląda na to że każdy
Z nas się usynawia

Ale każdy na swój sposób

31 marca 2010

Pochwała kaligrafii

Z wszystkich rzeczy
Które jak dotąd
Utrzymują mnie przy tak
Czy inaczej doświadczanym życiu
Nie pozwalając
Bym spoczął na laurach
Wyróżniłbym zwłaszcza wcale
Nie poobgryzany ołówek
Z pierwszej klasy
Szkoły podstawowej
Lecz pióro zwykłe pióro
W rzeczywistości zaś
Składającą się nań obsadkę
I stalówkę maczaną
W kałamarzu oraz nie do końca
Jeszcze zapisany zeszyt
W spłowiałej okładce
Skąd wyziera jednak
Wciąż niejeden
Inkaustowy kleks
A więc to wszystko
Co jak kleksiło
Kleksi nadal

Ktoś powiedział
Że nawet dość
Kaligraficznie

10 lutego 2010